

GRAAFIKKOSARJAKUVAN RENESSANSSI

TEKSTI REETTA LAITINEN

Lähetä omakustanteesi arvioitavaksi:

Reetta Laitinen
Rintinpolku 7 B 11
00940 Helsinki
reettalai@gmail.com

Emmiina Jokinen: Wurr 1
wolfpearl.deviantart.com

Emmiina Jokinen piirtää komeaa, eepistä eläinseikkailua Hopeanuolen ja Leijonakuninkaan jalanjäljissä. Epämuodostuneista hornanhurtista kertova saaga on tuhti, huolella tehty pakkaus. Melko perinteinen juonikuvio rakentuu kahden koiralauman välisen konfliktin ympärille. Toinen laumoista karkotetaan asuinlaaksostaan ja ensimmäinen osa loppuu lauman päästessä laaksoa ympäröivään maailmaan. Jokinen on lahjakas piirtäjä, joka on osannut luoda jokaiselle koiralle oman ilmeikkään persoonallisuutensa. Hornanhurtat ovat rujoja, mutta silti jotenkin uljaita hahmoja.

Emmi Valve: Yksin kännissä ja muita hauskoja juttuja
emmi.valve@gmail.com

Sarjakuvablogimaailmasta on **Emmi Valvekin** ponnahtanut pinnalle vaikka nykyään hänen töitään näkeekin useammin painettuina kuin digitaalisina. Muutaman vuoden takainen Neron kasvatus ja hoito -blogi kertoi Valveen raskaudesta ja esikoisen syntymästä. Nyt lapsi on jo taaperoiässä ja Valve muuttanut asumaan vanhaan puutaloon. Monet lehden sarjakuvat kertovatkin puutalossa asumisen ongelmista sekä Valveen omista huolista ja peloista. Valve piirtää kauniilla ja kiinnostavalla viivalla – tosin muutama mustasävyisempi sarjakuva on hieman raskaslukuinen suttuisen painojäljenkin vuoksi. Lehti sijoittui 2. sijalle vuoden 2010 Taivaallisin pienlehti -kisassa.

WURR 1 © EMMIINA JOKINEN

YKSI KÄNNISSÄ JA MUTTA HAUSKOJA JUTTUJA © EMMI VALVE

NINJAT VS. LUCHADORE © JANNE LUOKKANEN JA JOONAS KAINULAINEN

Janne Luokkanen ja Joonas Kainulainen: Ninjat vs. Luchadore
Seitti Kustannus
seitti.fi
seitti.lehdet@gmail.com

Voivatko japanilaiset ninjat ja meksikolaiset vapaapainijat esiintyä samassa sarjakuvassa? Näköjään voivat. **Janne Luokkasen** ja **Joonas Kainulaisen** yhteissarjakuva on läpällä tehtyä mätäntäiloittelua, josta välittyy sarjakuvan tekemisen riemu. Pohjana sarjakuvalla oli tekijöiden messenger-keskustelu, joka onkin painettu lehden takakanteen. Suurta filosofiaa tai syvällistä juonta ei siis tästä sarjakuvasta kannata hakea, mutta kyllä se parit naurut kirjoittaa. Bonuksena lehdessä on mm. Luchadore-aiheisia tietoisuuksia. Muy delicioso!

Elina Ovaskainen: Candy Bronco
wunderwald.sarjakuvablogit.com

Blogimaailmasta on viime aikoina nousut hämmästyttävän lahjakkaita nuoria

sarjakuvantekijöitä. **Elina Ovaskainen** kuuluu heihin. Graafista suunnittelua opiskeleva Ovaskainen on tuttu alun perin Wunderwald-blogistaan. Esikoisomakustanne Candy Bronco ei kuitenkaan ole omaelämäkerrallista blogimeininkiä vaan surrealistinen, hieman Moebius-henkisen sanaton uniseikkailu villissä lännessä. Ovaskaisen piirrosjälkeä katselee ilokseen eikä tarinankerronnassakaan moitteita ole, joten tekijältä on lupa odottaa vielä suuria.

CANDY BRONCO © ELINA OVASKAINEN

NIIN HYVÄÄ PUUTA © ANNA HONKANEN

Anna Honkanen:
Niin hyvää puuta
amantyne.livejournal.com
amantyne@gmail.com

Anna Honkasen esikoispäinlehti on koelma hänen blogisarjakuvistaan vuosilta 2007-2010. Painotus kokoelmassa on hieman synkemmällä ja melankolismilla sarjakuvilla kuin blogissa. Tee-mavalinta ja sivujen reunoissa seikkaillevat pikku kotilot tuovat lehteen yhtenäistä ilmettä. Anatomian ja ihmiskasvojen ilmeiden tuntemus Honkasella on hanskassa ja se tekee hänen piirroksistaan elävän oloisia. Paljolti liikutaan mielensisäisissä maailmoissa, joten jonkinlaista johdatusta päähenkilön persoonaan ja elämään blogia tuntemattomille olisi kenties kaivannut. Sarjakuvien tunnetilat tosin ovat hyvinkin samaisi tuttavu yleiselläkin tasolla.

Noora Kivisilta:
Moskiittoradio volume 1
moskiittoradio.vuodatus.net
lakritsivaahdokarkki@gmail.com

Noora Kivisilta on koonnut Moskiittoradio-bloginsa strippejä pienlehdeksi. Blogikokoelmia vaivaavaa hajanaisuutta ei pääse syntymään sillä perinteinen kolmen ruudun formaatti toimii sarjakuvia

MOSKIITTORADIO VOLUME 1 © NOORA KIVISILTA

COLOURS STAGE 1 - THE OUTCASTS © ZIRRO

yhdistävänä tekijänä. Kivisilta ei silti pyri saamaan strippeihinsä väkisin punch linea tai väännettyä hauskuutta. Lempää huumoria mukana on kuitenkin yllin kyllin. Piirrosjälki on mukavan persoonallista ja pyöreäkulmaisen rentoa.

Zirro:
Colours stage 1 - The outcasts

Oriveden opiston sarjakuvajulkaisujen sarjassa ilmestynyt lehti vaikuttaisi olevan alkusoitto pidemmälle tarinakokouluudelle. Ensimmäisessä osassa tarinaa vasta pedataan. Lukijalle nouseekin mieleen sopivasti kysymyksiä värin mukaan nimetyistä henkilöahmoista, heidän keskinäisistä suhteistaan ja tarinan suuntaviivoista. Suuri henkilögalleria hieman hämää toistaiseksi mutta selkiytynee tulevissa jaksoissa jos piirtäjä vain jaksaa saagaansa jatkaa.

Vesa Vuorio: 2001:
Space odyssey muffin
vesavuorio.wordpress.com

Kymmenisen vuotta sitten oli termi "graafikkosarjakuva" lähinnä negatiivinen – tarikoittaen sarjakuvaa, joka on piirretty teknisesti erittäin taitavasti ja selkeästi mutta jossa ei ole juonen hiventäkään. Nykypäivän graafiset suunnittelijat on kenties laitettu tarinankerrontakursseille, sillä graafikko-opiskelija Vuorio on onnistunut luomaan niin visuaalisesti huiuman kuin sisällöltään kiinnostavankin tarinan. Siveltäimellä piirretty, sanaton Space Odyssey Muffin on nimensä mukaisesti velkaa Stanley Kubrickin 2001: Avaruusseikkailulle.

Tea Tauriainen: Epäonnen sorsa
thii.sarjakuvablogit.com
tea.tauriainen@gmail.com

Suosittua Mad Tea Party -blogia pitävä Tauriainen ei ole liikaa pienlehtiä teh-

nyt, joten Epäonnen sorsa on harvinaista herkkua. Graafisesti miellyttävä, väreissä painettu kertomus epäonnistesta kolmijalkaisesta sorsasta on sekä hupsu, hauska että liikuttava. Tauriainen on selvästi omassa elementissään. Jäämme odottamaan jatkoa.

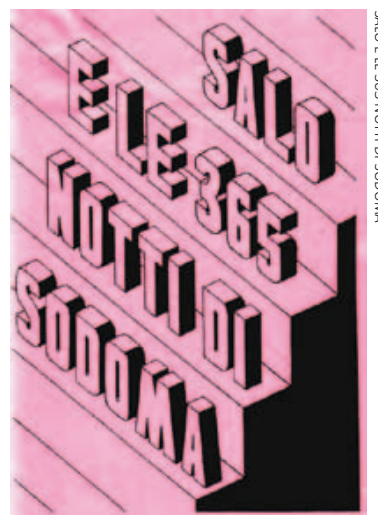
Lauri Pitkänen: Leviathan
lauri.pitkanen@luukku.com

Onkohan yhtä kauniita sinisen sävyjä nähty sarjakuvassa kuin Lauri Pitkäsen Leviathanissa? Vesiväreillä tehty pieni tarina meren syvyyksien salaisuuksista huomioitiin ansaitusti myös vuoden 2010 Kemin sarjakuvakilpailussa ja löytöy kilpailusta kootusta sarjakuva-albumista.

Salo e le 365 notti di Sodoma
Helsingin sarjakuvafestivaalien mystisin pienlehti edustaa jämerän kokeellista kerrontatyyliä. Sodoman yöt ovat pimeitä ja hektisen syntisiä. Verhojen takana tapahtuu asioita, joista lainkuuliainen kansalainen ei halua tietääkään. Nimetömänä pysyttelevä tekijä ei matki Pier Paolo Pasolinin inhorealistista shokeeraustyyliä vaan älyä jättää asioita myös lukijan mielikuvituksen varaan. Mustan käyttö on hallittua.

LEVIATHAN © LAURI PITKANEN

SALO E LE 365 NOTTI DI SODOMA

EPÄONNEN SORSA © TEA TAURIAINEN